

Sygn. akt V K 7/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2015

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku V Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR del. Edyta Pachla

Ławnicy: Anna Chlebik, Tadeusz Michalski

Protokolant: Zuzanna Myśliwiec

w obecności **Prokuratora:** Arkadiusza Kwapińskiego

po rozpoznaniu w dniach: 17.02.2014r., 12.03.2014r., 22.09.2014 r., 27.10.2014 r., 8.12.2014 r., 13.01.2015 r., 17.02.2015 r. i 18.03.2015

sprawy karnej:

1. **D. D. (1) (D.)**

s. K. i M. z domu M.

ur. (...) w W.

2. **K. D. (1) (D.)**

s. M. i M. z domu S.

ur. (...) w R.

oskarżonych o to, że:

I. w okresie od czerwca do 18 lipca 2013 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem wbrew przepisom ustawy, dokonali trzykrotnie przywozu z terytorium Republiki Czeskiej do Polski znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości 2000 gram,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

ponadto D. D. (1) o to, że:

II. w dniu 19 lipca 2013 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w J. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 419,78 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii,

III. w dniu 16 lipca 2013 roku w J. wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. D. (1) środki odurzające sprzedając mu marihuanę o łącznej wadze ok. 0,7 grama za kwotę 30 zł,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii,

IV. w okresie od 20 czerwca do 19 lipca 2013 roku w J. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem wbrew przepisom ustawy ułatwił:

- K. D. (1) użycie środków odurzających pięciokrotnie częściej go marihuaną,

- O. S. użycie środków odurzających pięciokrotnie częściej go marihuaną

w łącznej wadze około 4 grama,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 12 kk

V. w okresie od stycznia 2011 roku do maja 2013 roku w J. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił wielokrotnie D. N. środków odurzających sprzedając mu około 100 razy marihuanę o wadze ok. 0,7 – 0,8 grama za porcję za kwotę 30 zł to jest w łącznej ilości około 80 gram za łączną kwotę 3.000 zł,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

ponadto K. D. (1) o to, że:

VI. w dniu 18 lipca 2013 roku w J. wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany o wadze 0,71 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonych **D. D. (1) /D./** i **K. D. (1) /D./** uznaje za winnych tego, że w okresie od około połowy miesiąca czerwca 2013 do 18 lipca 2013 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości 2000 gramów poprzez trzykrotne przemieszczenia ich w ilościach cząstkowych: jednokrotnie -1000 gramów i dwukrotnie po 500 gramów, z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej z Republiki Czeskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czym wyczerpali znamiona zbrodni z art. 55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to:

- na mocy art. 55 ust.3 tej ustawy wymierza **D. D. (1)** karę 3/trzech/lat pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 1 i 3 kk karę grzywny w wymiarze 150/stu pięćdziesięciu / stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20/dwadzieścia / złotych,

- na mocy art. 55 ust.3 tej ustawy przy zastosowaniu art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 kk wymierza **K. D. (1)** karę 2/dwóch/ lat pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 1 i 3 kk karę grzywny w wymiarze 100/stu / stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10/dziesięć / złotych;

II. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **K. D. (1)** środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa, opisanego w pkt I, w kwocie 2600/dwa tysiące sześćset złotych/ zł ;

III. oskarżonego **D. D. (1) /D./** uznaje za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu ,opisanego w pkt II części wstępnej , wyczerpującego znamiona występku z art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii i za to : na mocy art. 62 ust.2 tej ustawy wymierza mu karę 1/jednego/roku pozbawienia wolności ;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **D. D. (1)** środek karny w postaci przepadku dowodu rzeczowego środka odurzającego w postaci suszu roślinnego koloru zielono-brązowego , szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 poz.1 i 2 karta 76 , a przechowywanego w magazynie depozytowym Komendy Wojewódzkiej Policji w K. ;

V. oskarżonego **D. D. (1) /D./** uznaje za winnego tego, że w okresie od ok., 20 czerwca 2013 do 19 lipca 2013 w J. , działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru ,wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii ,wielokrotnie udzielał innym osobom , środka odurzającego w postaci marihuany w ilości łącznej nie mniejszej niż 5,41 grama, w sposób nie odpłatny oraz odpłatnie -działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej- za cenę 30 zł za ilość o wadze nie mniejszej niż 0,7 grama , uzyskując ze sprzedaży łączną kwotę nie mniejszą niż 30 zł i tak :

- w okresie od 20 czerwca do 19 lipca 2013 udzielił O. S. środka odurzającego poprzez pięciokrotne poczęstowanie go marihuaną w ilościach cząstkowych , nie mniejszych niż po 0,80 grama , łącznie nie mniej niż 4 gramy,

- w dniu 18 lipca 2013 udzielił K. D. (1) środek odurzający poprzez poczęstowanie go marihuaną w ilości 0,71 grama ,

- w dniu 16 lipca 2013 sprzedał K. D. (1) marihuanę o wadze nie mniejszej niż 0,70 grama za kwotę 30 zł ,

czym wyczerpał znamiona występku z art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk i za to na mocy art. 59 ust.1 tej ustawy , przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk , wymierza mu karę 1/jednego / roku pozbawienia wolności ;

VI. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **D. D. (1)** środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa , opisanego w pkt V w kwocie 30/trzydzieści złotych/ zł ;

VII. oskarżonego **D. D. (1) /D./** uznaje za winnego tego, że w okresie od stycznia 2011 roku do maja 2013 roku w J., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii ,w krótkich odstępach czasu ,w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił odpłatnie wielokrotnie D. N. środka odurzającego w postaci marihuany na podstawie nie mniej niż osiemdziesięciu siedmiu transakcji, w każdorazowej ilości cząstkowej nie mniejszej niż 0,7 grama za kwotę po 30 zł , tj w ilości łącznej nie mniejszej niż 60,9 grama za łączną kwotę 2610 zł, przy czym w okresie do dnia 19 grudnia 2011 D. N. był osobą małoletnią , czym wyczerpał znamiona zbrodni z art. 59 ust.2 i 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk i za to na mocy art. 59 ust.2 tej ustawy , przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk i art. 33 § 1,2 i 3 kk wymierza mu karę 3/trzech / lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100/stu / stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20/dwadzieścia / złotych;

VIII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **D. D. (1)** środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa , opisanego w pkt VII, w kwocie 2610 /dwa tysiące sześćset dziesięć złotych/ zł;

IX. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **D. D. (1)** środek karny w postaci przepadku dowodu rzeczowego tj młynka plastikowego , szczegółowo opisanego w

wykazie dowodów rzeczowych nr 2 poz.1 karta 77 , a przechowywanego w magazynie depozytowym Komendy Miejskiej Policji w J. ;

X. oskarżonego **K. D. (1) /D./** uznaje za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu ,opisanego w pkt VI części wstępnej , wyczerpującego znamiona występku z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii i za to : na mocy art. 62 ust.1 tej ustawy wymierza mu karę 1/jednego/miesiąca pozbawienia wolności ;

XI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego K. D. (1) środek karny w postaci przepadku dowodu rzeczowego tj suszu roślinnego koloru zielono-brązowego, szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 3 poz, 1 karta 198 , a przechowywanego w magazynie depozytowym Komendy Wojewódzkiej Policji w K. ;

XII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone wobec **D. D. (1)** kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierza mu

karę łączną 3/trzech/ lat i 6/sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 180/stu osiemdziesięciu / stawek dziennych , ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20/dwadzieścia / złotych;

XIII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego **K. D. (1)** kary jednostkowe pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności;

XIV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. D. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4/czterech / lat tytułem próby;

XV. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego K. D. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego ;

XVI. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądza

od Skarbu Państwa na rzecz **adw. A. K.** kwotę 1320zł /tysiąc trzysta dwadzieścia złotych/ tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę z urzędu świadczoną w tej sprawie na rzecz K. D. (1) oraz kwotę 303,60zł/ trzysta trzy złote 60/100 / tytułem podatku VAT od tej kwoty czyli łącznie 1623,60 zł /tysiąc sześćset dwadzieścia trzy złote 60/100 /;

XVII .na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych wobec :

- **D. D. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 29.07.2013 do dnia 17.02.2014

- **K. D. (1)** kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 18.07.2013 do dnia 20.07.2013, przyjmując , iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny i uznaje ją za wykonaną do wysokości 6/sześciu/ stawek dziennych ;

XVIII. na podstawie 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 5 i art.3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 o opłatach w sprawach karnych i art.633 kpk zasądza od oskarżonego **D. D. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1120/tysiąc sto dwadzieścia złotych / zł tytułem opłaty oraz obciąża go wydatkami w kwocie (...),41 / tysiąc dwieście siedemdziesiąt jeden złotych 41/100/zł ;

XIX . na podstawie 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 4 i art.3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 o opłatach w sprawach karnych i art.633 kpk i art. 624 § 1 kpk zasądza od oskarżonego **K. D. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500/pięćset złotych / zł tytułem opłaty oraz obciąża go wydatkami w części w kwocie 500 /pięćset złotych /zł , zwalniając go jednocześnie od ich uiszczenia w pozostałym zakresie .

Sędzia

Ławnik Ławnik

Sygn. Akt V K 7/14

UZASADNIENIE

Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do okoliczności dot. osoby oskarżonego D. D. (1), z uwagi na wniosek o sporządzenie pisemnych motywów pochodzący jedynie jego obrońcy.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony D. D. (1) -pseud. (...), ma 25 lat /ur. (...)/.Oskarżony posiada miejsce stałego pobytu w J. przy ul. (...).

K. D. (1) ma 27 lat /ur. (...)/ .Miejscem stałego pobytu tego oskarżonego jest miejscowość M. G. , ul. (...).

Oskarżony D. D. (1) mieszkał po sąsiedzku- w tym samym bloku- z D. N. -ur19.12.1993. D. N. mieszkał dwie klatki obok pod nr 83/10. Obaj mężczyźni znali się z dzieciństwa z widzenia , dodatkowo D. N. uczęszczał na etapie szkoły gimnazjalnej do tej samej klasy co młodszy brat D. D. (1). D. N. jeszcze jak uczęszczał do gimnazjum pozyskał wiedzę, iż u oskarżonego można nabyć marihuanę. W gimnazjum mówiono o D. D. (1) w tym kontekście jako o „legendzie”:miał opinię osoby, która cyt. „daje dobra trawę i nie oszukuje”. Najpóźniej w styczniu 2011 D. N. zaczął zażywać ten narkotyk, stąd był zainteresowany jego nabyciem od oskarżonego. Mężczyźni ustalili sposób komunikowania się w tej sprawie, a mianowicie D. N. uprzednio przed zakupem miał zatelefonować do oskarżonego , by upewnić się czy jest w swoim mieszkaniu , a następnie po poczynieniu pozytywnych ustaleń miał przychodzić do jego miejsca zamieszkania sam . D. N. zaczął nabywać marihuanę u oskarżonego od stycznia 2011- miał wówczas ukończone lat 17 i uczęszczał do szkoły ponadgimnazjalnej .W narkotyk ten zaopatrywał się systematycznie u oskarżonego, aż do maja 2013 ,zakupując na własne potrzeby. W skali każdego miesiąca dochodziło do co najmniej 3 transakcji, a jednorazowo nabyta porcja narkotyku ważyła nie mniej niż 0,7 grama i kosztowała 30 zł. Sumarycznie ww okresie doszło do co najmniej osiemdziesięciu siedmiu transakcji, na podstawie , których D. N. nabył łącznie 60,9 grama marihuany za łączną kwotę 2610 zł / 87 transakcji x30 zł za 1 porcję/ .

Nadto, w okresie od ok. września 2011 do około grudnia 2012 D. N. pośredniczył w zakupie marihuany dla swojego młodszego-bardzo dobrego- kolegi B. K. (1) ur. (...). B. K. (1) nie znał osobiście oskarżonego, a jedynie z tzw. widzenia . Gdy B. K. (1) chciał kupić dla siebie narkotyk, prosił o przysługę D. N. , przekazując koledze pieniądze na ich zakup . Nabytą w ten sposób marihuanę zużywał sam.

Zakończenie „współpracy” pomiędzy oskarżonym a D. N. było spowodowane , najprawdopodobniej wyjazdem oskarżonego poza miejsce swojego zamieszkania . stąd D. N. musiał pozyskać inne źródło.

W okresie do marca 2013 K. D. (1) podejmował pracę na terenie Czech w K. , w (...) firmie (...). Tam poznał mężczyznę -Czecha- o imieniu M., w wieku ok.25-30 lat , który zajmował się sprzedażą marihuany. Mężczyznę tego poznał w skate-parku . Był on z prowadzenia tej działalności powszechnie znany.

Na przełomie miesięcy: kwietnia/ maja 2013 K. D. (1) poznał w J. D. D. (1) przez osobę znajomego- R. D. (1), u którego D. czasowo najmował pokój. D. poinformował go, że D. D. (1) chciał z nim porozmawiać. W czasie konatktu D. D. (1) zapytał się go, czy zna kogoś , kto handluje marihuaną w Czechach, prosząc jednocześnie o umożliwienie kontaktu z taką osobą , za odpowiednią gratyfikacją pieniężną.

Po tym spotkaniu K. D. (1), udał się do K. do skate parku. Tam spotkał owego M., któremu złożył propozycję nabycia, przez kolegę z Polski większą ilość marihuany, bez podawania konkretnych ilości . Czech potwierdził, iż jest w stanie większą ilość dostarczyć. Mężczyźni porozumiewali się trochę w języku polskim , a trochę w języku czeskim i nie mieli problemu ze zrozumieniem się. K. D. (1) otrzymał wówczas trzy nr kontaktowe z tym mężczyzną. Opisał je w swoim telefonie w kontaktach jako: (...), (...) i jako (...). Na prośbę Czecha, z powodu nieufności wobec nieznanego mu dotąd oskarżonego D., K. D. (1) nie udostępnił oskarżonemu D. pozyskanych nr kontaktowych, a kontakt odbywał się w taki sposób, że po telefonie od D., iż chce kupić marihuanę , K. D. (1) dzwonił do owego Czecha , informując, go, ze kolega chce się spotkać , aby nabyć marihuanę w większej ilości. Wówczas wspólnie z mężczyzną o pseudonimie (...)-we trzech udawali się do Czech do K. za stacją benzynową z hotelem o nazwie „hotelowy Dom” , na uboczu i tam oczekiwali

na przybycie M.. Mężczyźni jechali wówczas pojazdem marki a. prowadzonym, przez (...).Pierwsza sytuacja miała miejsce około połowy miesiąca czerwca 2013.

K. D. (1) był świadkiem rozmowy oskarżonego D. z Czechem:oskarżony chciał zakupić 1000 gramów narkotyku. Wówczas M. oddalił się i powrócił po ok 15 minutach , przywoząc w reklamówce marihuanę , którą nabył oskarżony D. za kwotę około 21 000 zł. Pieniądze na jej zakup , pobrał uprzednio w bankomacie w J..

Podczas tego zakupu oskarżony porozumiał się z Czechem w sprawie kolejnych transakcji , po pół kilograma. K. D. (1) , otrzymał wówczas od D. D. (1) za przysługę wyliczoną kwotę 1000 zł zaraz po powrocie do J..

Po około dwóch tygodniach sytuacja powtórzyła się: wówczas w identycznych okolicznościach jak uprzednio , w tym samym składzie osobowym - we trzech , z B., który tym razem nie kierował pojazdem, doszło do zakupu od owego Czecha 500 gramów marihuany za kwotę 10 000 zł, którą wyłożył ponownie D. D. (1) . Wówczas za przysługę K. D. (1) nie otrzymał D. żadnych pieniędzy, a D. D. (1) poinformował go, iż rozliczą się przy następnej transakcji.

W międzyczasie, tj w dniu 16 lipca 2013 K. D. (1) zatelefonował do D. D. (1) w celu nabycia od niego porcji marihuany w ilości 0,70 grama za kwotę 30 zł , na własny użytek. W tym celu spotkał się z D. D. (1) w J. przy ul. (...), koło myjni samochodowej, gdzie mężczyźni sfinalizowali transakcję bez obecności świadków. Po zażyciu narkotyku K. D. (1) odczuwał odurzenie narkotykiem około 3 godzin.

Innych przyczyn kontaktu pomiędzy K. D. (1) , a D. D. (1) nie było.

Do ostatniej transakcji doszło w dniu 18 lipca 2013 w okolicznościach jak uprzednio. Ponownie we trzech z B., który kierował pojazdem udali się do Czech do K. w uzgodnionym miejscu i czasie . Wówczas D. D. (1) zakupił kolejne 500 gramów narkotyku za kwotę 10 000 zł . Po czym po transakcji, jeszcze w samochodzie, przekazał K. D. (1) tytułem wynagrodzenia kwotę 1600 zł. Jeszcze przed opuszczeniem pojazdu , oskarżony D. odsypał K. D. (1) porcję narkotyku w ilości 0,71 grama, za którą nie żądał zapłaty .

K. D. (1) wsiadł z pojazdu w J., przy ul. (...). Idąc tą ulicą został zaatakowany przez R. D. (1) ok. godz. 16.30. Doszło pomiędzy mężczyznami do szarpaniny, co wywołało interwencję patrolujących ten rejon funkcjonariuszy KMP J..

W wyniku podjętych czynności przeszukania osoby, zabezpieczono przy K. D. (1), w paczce po papierosach , środek odurzający w postaci marihuany w ilości 0,71 grama netto / 0,98 gr brutto /, zapakowany w woreczek foliowy , nabyty w tym dniu przez K. D. (1) od D. D. (1) .W opinii z dnia 28.10.2013 z zakresu badań chemicznej ekspert stwierdził, iż nadesłany do badań susz roślinny o wadze netto 0,71 to środek odurzający ujęty w załączniku nr 1-grupy I-N i IV-N do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 i stanowi ziele konopni innych niż włókniste. Jednostkowa porcja handlowa marihuany tzw. działka waha się od 0,3 do 1,0 grama .

W tym samym dniu dokonano zatrzymania K. D. (1) i R. D. (2). O. mężczyzna po wykonaniu niezbędnych czynności zwolniono.

W dniu 19 lipca 2013 funkcjonariusze KMP J. R. H. i S. P. podjęli czynność przeszukania w/m zamieszkania D. D. (1) przy ul. (...). Po przybiciu na miejsce , zastali kilku mężczyzn , w tym oskarżonego D. oraz członków jego rodziny. Na około pół godz. przed przybyciem policjantów D. D. (1) udzielił przebywającemu w jego mieszkaniu koledze O. S. nieodpłatnie susz marihuany . Na widok policjantów O. S. ruszył w kierunku otwartego okna , wyrzucając na zewnątrz woreczek foliowy z zawartością suszu roślinnego koloru zielono -brązowego . R. H. polecił S. P., aby wyszedł na zewnątrz i zabezpieczył wyrzucony zwitek. Po przewiezieniu oskarżonego na budynku Komendy zabezpieczoną substancję zważono i otrzymano wynik 1,29 grama brutto- netto 0,94 grama , a użyty tester narkotykowy wskazał, iż zabezpieczona substancja to marihuana. Oskarżony już wcześniej , przed dniem 19.07.2013 , tj od ok.20 czerwca 2013 częstował O. S. porcjami marihuany /czterokrotnie / w ilości jednorazowej ok. 0,8 grama , łącznie do dnia 19 lipca 2013 udzielił mu nieodpłatnie nie mniej niż 4 gramy.

W wyniku czynności przeszukania w/m zamieszkania oskarżonego zabezpieczono susz roślinny koloru zielono-brązowego, pakowany w pięciu workach foliowych i papierowa gazetę, w ilości łącznej 419,78 grama netto/ brutto 488,6 grama/, nadto młynek plastikowy koloru biało-brązowego ze śladową ilością suszu koloru zielono-brązowego. W opinii z dnia 28.10.2013 z zakresu badań chemicznej ekspert stwierdził, iż nadesłany do badań susz roślinny o wadze netto 419,78 to środek odurzający ujęty w załączniku nr 1 do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 i stanowi ziele konopni innych niż włókniste. Jednostkowa porcja handlowa marihuany tzw. działka waha się od 0,3 do 1,0 grama, stąd zabezpieczoną ilość można podzielić na 419 większych „działek” bądź 1399 mniejszych „działek”. Wewnątrz dowodowego młynka stwierdzono obecność śladów kannabinoli, świadczących o tym, że używano go do mielenia ziela, żywicy lub innych produktów konopii.

W dniu dokonano formalnego zatrzymania D. D. (1).

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2013 w sprawie o sygn. II K p 254/13 Sąd Rejonowy w J. zastosował wobec oskarżonego tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od dnia 19.07.2013 do dnia 19.10.2013.

Oskarżony ww okresie czasu korzystał z dwóch nr telefonów sieci O. :508-678-156 i 502-265-770. K. D. (1) użytkował nr (...).

W okresie od 19.07.2013 do 29.07.2013 wprowadzono oskarżonemu do wykonania karę 10 dni aresztu orzeczoną w sprawie SR w W. o sygn akt VI W 954/10 /k.38/.

Tymczasowe aresztowanie uchylono z dniem 17.02.2014 /k.338/.

Oskarżony D. D. (1) ma obecnie ukończone 25 lat. Jest kawalerem, nie posiada innych osób na utrzymaniu. Przed zatrzymaniem w dniu 19.07.2013 nie posiadał stałego zatrudnienia. Obecnie utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwocie ok.1300 zł, uzyskiwanym od ok. maja 2014. Jest słuchaczem IV semestru w Liceum Ogólnokształcącym dla dorosłych. Posiada poprawną opinię w miejscu zamieszkania. Był trzykrotnie karany, w tym uprzednio za występki z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Wobec zgłoszenia w dacie w dacie pierwszego przesłuchania w dniu 20.07.2013 faktu uzależnienia od marihuany został przebadany przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów w trybie art. 202 § 1 kpk. W opinii pisemnej z dnia biegli stwierdzili, iż zarówno w dacie popełnienia zarzuconych oskarżonemu czynów, jak i w chwili procedowania poczytalność D. D. (1) nie budzi żadnych wątpliwości, stąd przesłanki z art. 31 § 1 i 2 kk nie mają zastosowania- stwierdzono nadużywanie przez oskarżonego środków odurzających bez cech uzależnienia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w toku przewodu sądowego, w szczególności w oparciu o : wyjaśnienia K. D. (1) /k.312-315v,54v-55, 58-60,151v-152, 161v,163/, zeznania świadków :R. H. /k.318,61/, S. P./k.317,62/, wyjaśnień świadka O. S. /k.72-73/ i jego zeznania /k.12/- ujawnionych w trybie art. 391 § 2 i 1 kpk wobec niemożności doręczenia wezwania świadkowi i ustalenia jego pobytu za granicą oraz w oparciu zeznania D. N. /k.320-321,118, 162/.

Częściowo Sąd poczynił ustalenia faktyczne także i w oparciu o inne dowody osobowe w postaci : wyjaśnień oskarżonego D. D. (1) /k.315v-316v, 235, 187, 17,20,29,33,159,161,162/, zeznania B. K. (1) /k.86,500-501,625v-627v /.

Sąd oparł się także na dokumentach w postaci : protokołu przeszukania mieszkania D. D. (1) /k.3-5/, protokołu przeszukania osoby K. D. /k.41-43/, protokołu użycia testera narkotykowego/k.45/, protokołu ważenia substancji/k.46/, protokołu przeszukania /k.49-50/, protokołu oględzin rzeczy /k.57/, protokół ważenia substancji /k.63/, użycia testera narkotykowego /k.64/, wywiadu środowiskowego /k.134, 537/ i informacji dot. osoby oskarżonego /k.552-553/, opinii z zakresu badań chemicznych /k.148-149, 165-166/, opinii sądowo-psychiatrycznej /k.219-220/, protokołu oględzin płyty wraz z danymi teleinformatycznymi połączeń /k.167-173, 205-2016/, karty karnej oskarżonego /k.200-202, 523-525, 553a 553c/, odpisów z akt SR J. o sygn II K 1341/13/k. 390/.

Sąd nie czynił ustaleń faktycznych na podstawie zeznań M. D. /k.142, odpis k217/ , albowiem jako osoba najbliższa dla oskarżonego K. D. (1) skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

W dniu 19 lipca 2013 roku przedstawiono zarzut posiadania substancji odurzającej K. D. (1) /k.54v-55/.

Ww przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i szczegółowo nakreślił okoliczności poprzedzające owe zdarzenie z dnia 18.07.2013 Wyjaśnił, iż w dniu 18 lipca 2013 wspólnie z kolegami: oskarżonym D. , o pseud. "W." i nieustaloną bliżej osobą o pseudonimie (...), pojechał samochodem osobowym marki A. (...) koloru bordowego o nr rej zaczynającym się od (...), do Czech do miejscowości K. – P. - B. kierował pojazdem. Dodał, iż ok.godz. 11.00-12.00 zadzwonił do niego W. ze swojego nr (...), z zapytaniem czy mogą udać się do Czech w celu nabycia pół kilograma marihuany . Wg lansowanej wersji, W. wiedział, że K. D. (1) posiada znajomego w Czechach o imieniu M., który może załatwić marihuanę. Po potwierdzeniu przez owego Czecha , iż jest w stanie zrealizować zamówienie , K. D. (1) miał potwierdzić wyjazd z D. D. (1). Dodatkowo K. D. (1) ustalił telefonicznie z Czechem miejsce spotkania -w pobliżu toru krosowego- i czas spotkania-godz. 13.00.

Wskazał, iż do spotkania doszło wg uzgodnionych ustaleń. Na miejscu oskarżony D. wysiadł sam z pojazdu wraz z plikiem pieniędzy przekazanym mu przez D. D. (1) w kwocie 10 000 zł, przekazał Czechowi pieniądze, sam zaś odebrał marihuanę w zamawianej ilości , za co otrzymał od oskarżonego D. 1600 zł . Po czym wsiadł do pojazdu którym przybili i udali się do J.. Przy ul. (...) wysadzili go, przy czym przed opuszczeniem pojazdu , oskarżony D. odsypał mu porcję narkotyku Wskazał, iż idąc ul, (...) został zaatakowany przez R. D. (1) , który domagał się od niego pieniędzy .Doszła pomiędzy nimi do szarpaniny i wówczas nadjechała policja.

Wyjaśnił także , iż wg jego wiedzy D. D. (1) wespół z owym kolegą mieli ważyć marihuanę w mieszkaniu . Dodał, iż nie wie w jaki sposób mógł być wynagradzany (...)

Uzupełnił, iż wyjazd w dniu 18.07.2013 nie był pierwszym wyjazdem do Czech w celu nabycia marihuany, podając , iż już dwukrotnie uprzednio w tym samym składzie osobowym i w takich samych okolicznościach dochodziło do nabycia marihuany od Czecha o imieniu M.:on załatwiał narkotyki z inicjatywy oskarżonego D. , a następnie we trzech- wespół z B. – udawali się do Czech do K., w okolice toru krosowego . Za każdym razem chodziło o 500 gramów marihuany w cenie po 10 000 zł za taka porcję narkotyku, które przekazywał mu D. D. (1) tuż przed samym zakupem. Dodał, iż tylko w tym celu W. dzwonił do niego, innych powodów do kontaktu pomiędzy nimi nie było.

Podał dodatkowo , iż w dniu 16 lipca 2013 zadzwonił do D. D. (1) , celem nabycia od niego porcji marihuany w ilości 0,7 grama za kwotę 30 zł , na własny użytek. W tym celu spotkał się z D. D. (1) w J. przy ul. (...), koło myjni samochodowej, gdzie mężczyźni sfinalizowali transakcje bez obecności świadków.

W czasie kolejnego przesłuchania w dniu 8 listopada 2013 roku /k.151-152/ podtrzymał swoje stanowisko . Uzupełnił , iż do marca 2013 podejmował pracę na terenie Czech w K. , w polskiej firmie(...) i tam poznał mężczyznę -Czecha- o imieniu M., w wieku ok.25-30 lat , który zajmował się sprzedażą marihuany. Mężczyznę tego poznał w skate-parku i był on z tego działalności powszechnie znany. Gdy wrócił do Polski na przełomie kwietnia/ maja 2013 poznał w J. D. D. (1) przez osobę R. D. (1). D. poinformował go, że D. D. (1) chciał z nim porozmawiać. Wtedy właśnie D. zapytał się go czy zna kogoś , kto handluje marihuaną w Czechach, prosząc go o umożliwienie kontaktu z taką osobą , za odpowiednią gratyfikacją pieniężną. Po tym spotkaniu K. D. (1), jak dodał, udał się do K. do skate parku. Tam spotkał owego M., któremu złożył propozycję nabycia, przez kolegę z Polski większej ilości marihuany, bez podawania konkretnych ilości . Czech potwierdził, iż jest w stanie taka ilość dostarczyć. Mężczyźni rozmawiali trochę po polsku, a trochę po czesku- nie mieli problemu z porozumieniem się . K. D. (1) nabył wówczas trzy nr kontaktowe z tym mężczyzną, opisane w kontaktach jako: (...), (...) i jako (...). Na prośbę Czecha, z powodu nieufności wobec nieznanego mu dotąd oskarżonego D., K. D. (1) nie udostępnił oskarżonemu D. pozyskanych nr kontaktowych, a kontakt odbywał się w taki sposób, że po telefonie od D., iż chce zakupić marihuanę , K. D. (1) dzwonił do owego Czecha , informując, go, że kolega chce się spotkać , aby nabyć marihuanę w większej ilości i wówczas we trzech udawali się do Czech do K. za stację benzynową z hotelem o nazwie (...), na uboczu i tam oczekiwali na przybycie M.. Wówczas był świadkiem

rozmowy , o chęci nabycia 1 kg narkotyku. Wówczas M. oddalił się i powrócił po ok 15 minutach , przywożąc w reklamówce narkotyk , który nabył oskarżony D. za kwotę około 21 000 zł. Podczas tego zakupu oskarżony porozumiał się z Czechem w sprawie kolejnych transakcji , po pół kilograma. K. D. (1) , jak podawał, otrzymał wówczas od D. D. (1) za przysługę przygotowana kwotę 1000 zł po powrocie do J.. Po około dwóch tygodniach sytuacja powtórzyła się: wówczas w identycznych okolicznościach - we trzech , z B., który tym razem nie kierował pojazdem, doszło do zakupu pół kilograma marihuany za kwotę 10 000 zł, którą wyłożył ponownie D. D. (1) . Wówczas za przysługę nie otrzymał D. żadnych pieniędzy, a D. D. (1) poinformował, iż rozliczy się z nim przy następnej transakcji.

Potwierdził, iż do ostatniej transakcji doszło w dniu 18 lipca 2013 w okolicznościach szczegółowo opisanych w czasie pierwszego przesłuchania:wówczas D. zakupił kolejne pół kilograma marihuany za kwotę 10 000 zł oraz wręczył po transakcji, w samochodzie, K. D. (1) za oddanie przysługi, kwotę 1600 zł, korygując w ten sposób , uprzednio wskazaną kwotę wynagrodzenia przy pierwszym przesłuchaniu i tłumacząc zmianę dużym stresem i nie zrozumieniem ze strony funkcjonariusza.

Nadto w początkowej fazie śledztwa identyfikował jako 'B.' osobę D. G. /k.58-59/, jednakże w toku konfrontacji z tą osobą, co do zasady podtrzymał okoliczności dot, nabywania narkotyków na terenie Czech, które uprzednio podał, przy czym podniósł, iż nie rozpoznaje już w nim mężczyzny, którego wskazał jako B. , wskazując, iż cyt. „Z twarzy jest jednak inny”/k. 163/

Tożsame wyjaśnienia co do istoty K. D. (1) składał w toku całego postępowania /k.58, 161v,312-315v/ , z tą jednie różnicą , iż w toku postępowania sądowego , zmienił wersję odnośnie okoliczności nabycia od D. D. (1) marihuany w dniu 18.07.2013 wskazując, iż miała ona odpłatny charakter, a nie darmy , jak wyjaśniał w toku śledztwa .

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony D. D. (1) początkowo nie przyznawał się do popełnienia zarzuconych mu czynów.

Podczas pierwszego przesłuchania w dniu 20.07.2013 /k.16-17/ w K. w J. , po przedstawieniu mu dwóch zarzutów z art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 19 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 62 ust.2 ww ustawy nie przyznał się do ich popełnienia , skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odmówił udzielenia odpowiedzi na pytania. Nadmienił jedynie , iż jest uzależniony od zażywania marihuany.

W toku kolejnego przesłuchania w dniu 21.07.2013 /k.20-21/ w K. w J., po uzupełnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów o zachowanie polegające na odpłatnym zbyciu porcji marihuany K. D. (1) tj o występki z art. 59 ust. 1 cyt. Ustawy oraz o zachowanie polegające na nieodpłatnym udzieleniu środków odurzających;jednokrotnie-K. D. (1) i pięciokrotnie -O. S. tj o występki z art. 58 ust. cyt ustawy w zw. z art. 12 kk oskarżony D. nie przyznał się do ich popełnienia i ponownie skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Stanowisko to podtrzymał podczas drugiego przesłuchania w tym samym dniu /k.28-29/w Prokuraturze Rejonowej w J. oraz w toku posiedzenia w przedmiocie wniosku Prokuratora o zastosowanie tymczasowego aresztowania w Sądzie Rejonowym w J. w sprawie o sygn II Kp 254/13 /k.33-33v/.

W czasie kolejnego przesłuchania w dniu 12 listopada 2013 /k.159/ wyjaśnił, iż kojarzy osobę D. N., jednakże zaprzeczył, by kiedykolwiek sprzedawał mu marihuanę . Stanowisko w tej kwestii podtrzymał w toku konfrontacji z tą osobą/k.162/

Identyczne stanowisko w kwestii winy oskarżony D. zaprezentował i w dniu 9 grudnia 2013 /k.187/, po ogłoszeniu mu postanowienia o zmianie i uzupełnieniu zarzutów. Dodał jedynie , iż sam zażywał marihuanę- zwykle po 1 gramie z reguły w weekendy , przy czym czasami zdarzało się, że zażywał nawet do 10 gramów dziennie i taka sytuacja miała miejsce przez okres około pół roku.

Ostatecznie , stanowisko w kwestii winy zweryfikował w ostatniej fazie śledztwa, w czasie czynności zaznajamiania się z materiałem dowodowym w dniu 27 grudnia 2013 /k.235/ , wyjaśniając, iż przyznaje się do popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów. Potwierdził fakt trzykrotnego nabycia marihuany na terenie Czech , w ilości łącznej 2 kg ,

za łączną kwotę 41 tysięcy złotych. Zaprzeczył jedynie temu, aby wypłacał D. wynagrodzenie, podając, że K. D. (1) sam sobie jakieś kwoty potrącał z otrzymanej kwoty, którą ten ostatni przekazywał następnie Czechowi. Zaprzeczył również i temu, aby towarzyszyła im w czasie tych wyjazdów osoba trzecia. Odnosząc się do pozostałych transakcji przyznał, iż udzielał marihuany osobom wymienionym w zarzutach w ilościach i okolicznościach w nich opisanych, dodając, iż pozostałą część narkotyku zużył na własne potrzeby.

W toku postępowania sądowego /k.315v -316v/ D. D. (1) ponownie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odmowy udzielania odpowiedzi na pytania Sądu i Prokuratora. Po odczytaniu wyjaśnień w odpowiednim zakresie w trybie art. 389§ 1 kpk, nie potrzymał uprzednio złożonych wyjaśnień w śledztwie, w których kwestionował swoją winę. W odniesieniu do wyjaśnień z kary 187 wskazał, iż przekoloryzował wówczas ilości wskazane jako te, które miał zużyć na własne potrzeby. Ostatecznie potwierdził ostatnie wyjaśnienia ze śledztwa z karty 235, w których przyznał się do wszystkich stawianych mu zarzutów. Wyraził werbalnie skruchę.

Dodatkowo na rozprawie w dniu 18 marca 2015 /k.628/ wskazał, iż nie sprzedawał D. N. marihuany, gdy ten nie miał ukończonych 18 lat, w związku z uprzedzeniem przez Sąd w trybie art. 399 § 1 kpk o możliwości zmiany kwalifikacji. Przyznał fakt zamieszkiwania po sąsiedzku, znajomości jego młodszego brata z tą osobą oraz posiadania wiedzy co wieku tej osoby.

W ocenie Sądu złożone przez oskarżonego wyjaśnienia w czasie ostatniego przesłuchania w śledztwie k.235, a podtrzymane na rozprawie znalazły, w znacznej części potwierdzenie w dowodach przeprowadzonych w niniejszym postępowaniu. Przede wszystkim jako wiarygodne Sąd uznał te wyjaśnienia oskarżonego, w których odniósł się do okoliczności nabywania wspólnie z K. D. (1) marihuany, trzykrotnie w ilości łącznej 2 kg, na terenie Czech, za łączną kwotę 41 000 zł oraz co do zasady, w których nie kwestionował pobrania wynagrodzenia przez K. D. (1), albowiem co do istoty ta część jego wyjaśnień znalazła odzwierciedlenie w bardzo szczegółowych i obszernych wyjaśnieniach K. D. (1), złożonych w śledztwie, w których ten ostatni szczegółowo opisał okoliczności poprzedzające wyjazdy do Czech, celu wyjazdu i ich wyników, zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Sąd nie doszukał się istnienia powodów, które podważałyby szczerść i prawdziwość relacji K. D. (1), jeśli dodatkowo zważyć, iż pierwsze przesłuchanie jego osoby dotyczyło jedynie faktu posiadania niewielkiej ilości marihuany w dniu 18.07.2013, a K. D. (1), składając obszernie wyjaśnienia, w sposób spontaniczny i konsekwentny wyjawiał wszystkie okoliczności sprawy, dostarczając jednocześnie dowodów przeciwko sobie samemu, które implikowały postawieniem mu dodatkowo, po ich złożeniu, zarzutu zbrodni z art. 55 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk. Z akt sprawy nie wynika absolutnie, aby na tym etapie organy ścigania dysponowały innym materiałem dowodowym, który obciążałby jego osobę oraz D. D. (1). Z tych względów Sąd ocenił jego wersję jako spontaniczną, szczerą i przekonującą. Dodać jeszcze należy, iż znalazła ona wsparcie w dokumentacji dotyczącej analizy połączeń telefonicznych /k.167-173,206-2016/, a który to dowód, z uwagi na jego obiektywny charakter Sąd uwzględnił. Powyższe wspólnie tworzy logiczny ciąg zdarzeń.

Dodać do tego należy, iż dopiero po zatrzymaniu osoby K. D. (1) w dniu 18.07.2013 i odebrania wstępnej relacji, organy ścigania przeprowadziły czynność przeszukania w/m zamieszkania D. D. (1) w dniu 19.07.2013, w wyniku, którego zabezpieczono m.in. susz marihuany w znacznej ilości 419,78, nabyty przez oskarżonego w okolicznościach opisanych przez K. D. (1) w dniu 18.07.2013. Okoliczności przeprowadzenia tej czynności, jej przebieg i wyników znajdują potwierdzenie w zgodnych i spójnych zeznaniach funkcjonariuszy K. w J. R. H. i S. P. oraz w przeprowadzonej z tej czynności dokumentacji w postaci protokołów z przeszukania mieszkania, ważenia substancji, użycia testera narkotykowego, których treści strony nie kwestionowały oraz w dwóch ekspertyzach z zakresu badań chemicznych z dnia 28.10.2013/k.148-149,165-167/, z których wynika, iż zarówno susz roślinny zabezpieczony u K. D. (1) w dniu 18.07.2013, jak i susz roślinny zabezpieczony u D. domagały w dniu 19.07.2013 w ilości 419,78 grama stanowią środki odurzające, ujęte w załączniku nr 1-grupy I-N i IV-N do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 – tj ziele konopni innych niż włókniste. Opinie te z uwagi na ich rzetelny i fachowy charakter zasługiwały na uwzględnienie. Nie pojawiły się żadne powody osłabiające zaufanie co do wiedzy i rzetelności ekspertów, je sporządzających.

Logiczną konsekwencją powyższego było uwzględnienie i tej części wyjaśnień oskarżonego D. , w których potwierdził fakt posiadania znacznej ilości środka odurzającego dnia 19.07.2013 oraz okoliczności zaistnienia dwóch transakcji z udziałem K. D. (1) , a polegających na odpłatnym i nieodpłatnym udzieleniu marihuany K. D. (1) . W tym miejscu jedynie wskazać należy, iż Sąd nie uwzględnił , w tym zakresie wersji K. D. (1) z rzoparwy k.315 , w których podał, iż także w dniu 18.07.2013 musiał zapłacić oskarżonemu za otrzymany narkotyk. Nie potrafił wyjaśnić logicznie zmiany stanowiska w tym zakresie. Stąd, Sąd uwzględnił jego pierwszą relację ze śledztwa z dnia 19.07.2013, w której odniósł się do tej transakcji z dnia 18.07.2013 , zaraz na drugi dzień po jej zaistnieniu, a więc w znacznej bezpośredniej bliskości czasowej. Zdaniem Sądu K. D. (1) w tamtej dacie posiadał lepszą pamięć co do szczegółów.

Oparcie się przez Sąd w zakresie powyżej wskazanym na wyjaśnieniach K. D. (1) skutkowało odrzuceniem tej części wyjaśnień oskarżonego D., w zakresie jakim zaprzeczał, aby uczestniczyła w okolicznościach dot. nabycia marihuany w Czechach trzecia osoba, nieustalona co do tożsamości przez Sąd, a wskazywana przez K. D. (1) jako (...). Zdaniem Sądu oskarżony ewidentnie chronił tę osobę przed odpowiedzialnością karną, stąd zaprzeczał jej obecności. Jego wyjaśnienia w tym zakresie cechowała tendencyjność. Podkreślenia wymaga, iż K. D. (1) nie znał wcześniej tej osoby, nie miał z nią żadnych konfliktów , stąd nie istniały po jego stronie jakiegokolwiek powody , aby pomawiać tę osobę o udział w opisywanych zdarzeniach.

Również, bacząc na logiczną i spójną wersję K. D. (1), którą Sąd uwzględnił , w zakresie okoliczności dot. wypłaty mu wynagrodzenia przez oskarżonego :1000 zł oraz 1600 zł, Sąd odrzucił i tę część wyjaśnień oskarżonego D. , w których przedstawił rozbieżną wersję, wskazując, iż oskarżony D. sam sobie potrafił jakieś kwoty. Zdaniem Sądu ta część wyjaśnień jest nazbyt ogólnikowa oraz sprzeczna z zasadni doświadczenia życiowego. Skoro oskarżony D. podjął się załatwienia oskarżonemu D. znacznych ilości środka odurzającego w celach zarobkowych dla własnej osoby , czego nie ukrywał, prze to nielogiczne jest, aby K. D. (1) sam ustalał , bez porozumienia z oskarżonym D., wysokość swojego wynagrodzenia oraz sam je sobie z otrzymanych pieniędzy wypłacał, skoro D. D. (1) przy każdej transakcji posiadał wiedzę, jaką gotówką musi dysponować, by zakupić w Czechach narkotyk.

W tym miejscu podkreślić należy , iż Sąd nie czynił zasadniczo ustaleń na podstawie zeznań R. D. (1) /k554v-555 /, za wyjątkiem okoliczności w jakich odniósł się do znajomości obydwu oskarżonych, najmowania od niego pokoju przez K. D. (1), konfliktu do jakiego doszło pomiędzy mężczyznami i interwencji policji w dniu 18.07.2013. Okoliczności te nie były w sprawie sporne w świetle wyjaśnień K. D. (1) i dokumentów z akt Prokuratury Rejonowej w J.o sygn 3 Ds 314/13 /k.627v/. Natomiast Sąd odrzucił wersję tej osoby , w jakiej zaprzeczała okolicznościom podnoszonym przez K. D. (1) w zakresie nawiązania kontaktu pomiędzy oskarżonymi , w związku chęcią nabycia środków odurzających przez D. D. (1) i ocenił je jako swoista linie obrony. Świadek D. sympatyzował z osoba D. D. (1) , co nie uszło uwadze Sądu, z kolei wykazywał jawną niechęć wobec K. D. (1). Zeznania te więc nie miały charakteru obiektywnego, a cechował je tendencyjność i subiektywizm. Innej wiedzy R. D. (2) odnośnie okoliczności objętych tym postępowaniem nie posiadał .

Zdaniem Sądu, w dalszej kolejności na uwzględnienie zasługiwała i ta część wyjaśnień oskarżonego D., w której nie zaprzeczał okolicznościom udzielenia nieodpłatnie, pięciokrotnie marihuany O. S., a które to okoliczności przyznał ostatecznie w śledztwie i podtrzymał na rozprawie . Powyższe koresponduje , co do istoty, z zeznaniami O. S. ze śledztwa/k.12/ oraz jego wyjaśnieniami , złożonymi we własnej sprawie / k.72-73 /, jak również znalazła wsparcie w zeznaniach funkcjonariuszy KMP J. R. H. /k.61/ i S. P. /k.62/, w których ww odnieśli się do podejmowanych czynności przeszukania w/m zamieszkania oskarżonego w dniu 19.07.2013 oraz w sporządzonej -w związku z wynikami tej czynności- dokumentacji w postaci protokołu ważenia substancji/k.63/, protokołu użycia testera narkotykowego / k.64/ . Z powyższych dowodów bezspornie wynika, iż oskarżony pięciokrotnie w okresie od 20 czerwca 2013 do dnia 19 lipca 2013 częstował kolegę O. S. ww narkotykiem w porcjach nie mniejszych niż po ok.0,8 grama w tym , w dniu 19.07.2013 , ilością 1,29 grama, łącznie w ilości nie mniejszej niż 4 gramy . Sąd nie znalazł żadnych argumentów podważających walor wiarygodności powyższych dowodów, jeśli nadto zważyć i na fakt , iż w związku ze zdarzeniem z dnia 19 .07.2013 przeciwko O. S. wszczęto odrębne postępowanie karne o czyn z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani, zakończone prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym przez Sąd Rejonowy w J. w sprawie o sygn. II

K 1341 /13, wydanym , z zastosowaniem procedury uproszczonej – w trybie art. 335 § 1 kpk . Podkreślenia wymaga, iż uszczegóławiając swoją wersję w zakresie wyżej wskazanym O. S. jednocześnie- dodatkowo -obciążał swoją osobę , narażając się tym samym na surowszą odpowiedzialność karną, co tym bardziej , czyni wersję tej osoby jako szczerą i przekonującą. Oskarżony wspólnie ze świadkiem są dobrymi kolegami, nie byli i nie są skonfliktowani , stąd, bacząc, i na stanowisko ostateczne oskarżonego w tym zakresie /przyznanie okoliczności objętych zarzutem nr IV aktu oskarżenia/ , nie sposób uznać ,iż świadek zeznał tendencyjnie .

Sąd uwzględnił i tę część wyjaśnień ze śledztwa oskarżonego D. i z rozprawy, w których przyznał co do zasady okoliczności objęte zarzutem, dotyczące udzielania odpłatnie marihuany D. N., albowiem okoliczność, iż dochodziło do transakcji , których przedmiotem była sprzedaż marihuany , pomiędzy tymi osobami , w świetle zeznań D. N. i B. K. (2) , co do istoty, nie była sporną . Relacje tych osób, zwłaszcza ze śledztwa, jako bliższe zdarzeniu , co do samego faktu ich zaistnienia i czasookresu były zborne , stąd dowody te w tej części zasługiwały na uwzględnienie. Sąd oparł się w pierwszej kolejności na szczerych i przekonujących zeznaniach D. N. złożonych w śledztwie , jako bliższych czasowi zdarzenia /świadek pierwsze zeznania składał w dniu 16.09.2013/ , a dotyczących okoliczności znajomości oskarżonego od dzieciństwa , okresu , w jakim dochodziło do transakcji i okoliczności im towarzyszących . Sąd jednakże , miał w polu widzenia zeznania złożone i na rozprawie , w których dostrzegł pewne rozbieżności - istotne z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonego , przede wszystkim dot. ilości nabytych od oskarżonego narkotyków. W śledztwie świadek miał wskazać jako pewnik nabycie łącznej ilości 80 gramów marihuany , dodając, iż cyt. „towar u oskarżonego był najlepszy w J.” , przy czym na podstawie zaprezentowanej wersji nie sposób było dociec, jakie konkretne okoliczności naprowadziły świadka do takich obliczeń, zważywszy, że jak sam podawał gramatura jednej porcji wahała się od 0,7 do 0,8 grama. Natomiast na rozprawie świadek wskazał, iż deklarowana wówczas ilość 80 gramów jest zawyżona i uszczegółowił swoją relację w tym zakresie wskazując , iż do transakcji dochodziło 3-4 w miesiącu, w czasie których świadek nabywał jedną porcję marihuany w ilości 0,7 grama do 0,8 grama za 30 zł. Biorąc pod uwagę powyższą wersję, a nota bene korzystniejszą dla oskarżonego, Sąd uwzględnił w tym zakresie wersję zaprezentowaną przez świadka w tym zakresie w toku postępowania sądowego, jako dowodowo pewną . Na tej podstawie Sąd ustalił, iż skoro nie mniej niż trzy razy w miesiącu dochodziło do transakcji nabycia po jednej porcji narkotyku , wagowo nie mniejszej niż po 0,7 gram/łącznie nie mniej niż 2,1 grama na miesiąc/ , zaś czasookres , którego ani świadek, ani oskarżony nie korygowali , wynosił łącznie 29 miesięcy , prze to przyjęte przez Sąd ustalenia w zakresie przypisanych ilości stanowią ich iloczyn , co logicznie znalazło przełożenie na przyjętą wartość zakupu i przypisaną oskarżonemu korzyść majątkową podlegającą przypadkowi ,a jaką osiągnął z powyższych transakcji.

Sąd nie uwzględnił jedynie tej części zeznań świadka D. N., w których zaprzeczał , aby nabywał narkotyki od oskarżonego dla innych osób, w tym przede wszystkim dla swojego bardzo dobrego kolegi B. K. (1), wbrew temu co ten ostatni zeznał w śledztwie i w znacznej części potwierdził w toku przewodu sądowego . Zdaniem Sądu tą część zeznań świadka N. należy ocenić jako z jednej strony -zmierzającą do uniknięcia konsekwencji prawno-karnych przez tegoż świadka , który nota bene w dacie tych zdarzeń miał już ukończone 17, stąd podlegał odpowiedzialności karnej na ogólnych zasadach, zaś z drugiej – jako zmierzające do uniknięcia tych konsekwencji przez osobę mu bliską z racji łączącej go przyjaźni -z B. K. (1). Zdaniem Sądu świadek N. ewidentnie miał na celu i ochronę kolegi.

Logiczną konsekwencją powyższego było uznanie zeznań B. K. (1), zwłaszcza ze śledztwa/k.86/, za istotnych w części w jakiej świadek przyznał co do zasady, fakt wielokrotnego kupowania porcji marihuany , przez kolegę D. N. u oskarżonego D. , czyli co do zasady, iż oskarżony parał się taką działalnością i formą zarobkowania. Świadek ten w śledztwie podał, iż kolega N. nabywał dla niego narkotyków od D. D. (1), w okresie od około września 2011 do około grudnia 2012 , około dziesięciokrotnie w ilości cząstkowej od ok.0.7 do 0,9 grama po 30 zł za porcje narkotyku , którą świadek jak zapewniał, zużył sam wg własnych potrzeb - okoliczności tych świadek K. już na rozparcie szczegółowo nie pamiętał, z uwagi na upływ czasu , przy czym zadaniem Sądu na proces zapamiętywania przez świadka niewątpliwie wpłynęła, także okoliczność uzależnienia się od środków odurzających , czego dowodem jest podjęta terapia w specjalistycznym ośrodku :Monaru” , w 2014r w systemie stacjonarnym/k.365, 382/. Ostatecznie , okoliczność ta nie była przedmiotem zarzutów stawianych oskarżonemu D. , stąd okoliczności podane przez świadka K. miały co do szczegółów w tym względzie drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, z uwagi na niezaprzecanie

przez oskarżonego, co do zasady sprzedażny marihuany osobie D. N. w okresie objętym zarzutem. Na marginesie jedynie zaznaczyć należy, iż zarzut skonstruowany w pkt V aktu oskarżenia, opierał się na zeznaniach pozyskanych w śledztwie od D. N., w których ten miał wskazać okoliczności towarzyszące nabyciu przez jego osobę środków odurzających na własne potrzeby.

W tym miejscu podnieść jeszcze należy, iż Sąd nie uwzględnił tylko tej części wyjaśnień oskarżonego D., złożonych na rozprawie/k.628/ w zakresie dot. okoliczności udzielania odpłatnie narkotyków D. N., w jakich zaprzeczał, aby mógł sprzedać narkotyk tej osobie w okresie, kiedy był on małoletni. Zdaniem Sądu ta część wyjaśnień oskarżonego stawiała linię obrony, zmierzającą do uniknięcia surowszych konsekwencji prawnych, a to w związku, z uprzedzeniem przez Sąd stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej, poprzez m.in. ujęcia znamienia kwalifikującego z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zdaniem Sądu oskarżony nie dbał w tym zakresie o logikę i sens wypowiedzi, gdyż w toku śledztwa i przede wszystkim na rozprawie przyznał się w całości do zarzutu nr V, a więc i co do czasookresu sprzedaży narkotyków D. N.. Bacząc na fakt pozyskania zeznań D. N. na etapie śledztwa /k.118/ i odnotowany fakt daty urodzenia świadka, a nadto bacząc i na wyjaśnienia samego oskarżonego z k.628, w których w zgodzie, za świadkiem N. przyznał fakt posiadania wiedzy co do wieku świadka, miejsca zamieszkania w jednym budynku /bloku/ i znajomość z jego młodszym bratem, logicznym byłoby, przy tak skonstruowanym zarzucie, by oskarżony skorygował „swoje przyznanie” poprzez wskazanie faktycznej początkowej daty transakcji, przypadającej po dniu 19.12.2011, tak jednak nie uczynił, co jest niedorzeczne, przy tak zaprezentowanym stanowisku. Dla porządku należy wskazać, iż świadek N. składając zeznania w śledztwie w dniu 3.10.2013, a więc w dacie bliższej zdarzeniom, wskazał, iż do tych transakcji dochodziło od około 2, 3 lat przed datą przesłuchania, co mogłoby prowadzić do wniosku, iż pierwsze transakcje mogły mieć miejsce jeszcze w październiku 2010 roku, tym nie mniej jednak świadek nie chcąc rzucać pochopnych oskarżeń wskazał datę od stycznia 2011, jako tą, której był bardziej pewien, co świadczy zdaniem Sądu o stonowanym zabarwieniu wypowiedzi, na rozprawie świadek już nie ukrywał, iż okoliczności w tym zakresie nie pamięta dokładnie, co również nie może budzić zdziwienia, z uwagi na faktyczny upływ czasu i zatarcie pamięci co do szczegółów, które przecież z punktu widzenia świadka dla jego osoby nie były doniosłymi. Nadto, należy mieć w tym miejscu i w polu widzenia zeznania świadka B. K., który również podniósł w śledztwie okoliczności zakupu dla jego osoby marihuany od oskarżonego przez kolegę N. w okresie od września 2011, a więc w okresie, kiedy świadek N. nadal miał status małoletniego. Powyższe zeznania tych dwóch osób prowadzą do wniosku, iż oskarżony bez najmniejszych oporów sprzedawał narkotyki D. N. również i wówczas, gdy nie miał on ukończonych 18 lat, pomimo posiadanej świadomości przez oskarżonego co do wieku tej osoby.

Zeznania S. N./k.321-321v/ -matki świadka D. N., okazały się o tyle istotne, o ile świadek wskazała na bezsporny fakt zażywania przez syna środków odurzających, prowadzące do uzależnienia. Świadek przyznała fakt przekazywania synowi kieszonkowego w latach 2011-2013 w kwocie ok.200 zł miesięcznie na wyjścia z kolegami itp., co zdaniem Sądu umożliwiałoby D. N. nabywanie odpłatnie środków odurzających, skoro za porcję oskarżony D. pobierał 30 zł, zaś do transakcji dochodziło od 3 do 4 razy w miesiącu. Świadek przyznała także fakt zamieszkiwania po sąsiedzku z rodziną D., która to okoliczność również w sprawie nie była sporna. Innej wiedzy świadek w zakresie zdarzeń dotyczących D. D. (1) nie posiadała.

Zeznania D. G./k.119, 555/ nie wniosły nic istotnego do rozstrzygnięcia sprawy. Wprawdzie w początkowej fazie śledztwa K. D. (1) wskazał jego osobę podczas czynności okazania wizerunku jako (...)/k.58-59/, który wespół z nim i oskarżonym D. miał trzykrotnie brać udział w wyjazdach do Czech do K. celem nabycia marihuany, tym nie mniej jednak w toku konfrontacji wyjaśnił, iż osoba konfrontowana nie jest tą, którą wcześniej opisywał jako B.. W sprawie natomiast nie pojawiły się żadne powody, które mogłyby naprowadzać do wniosku, iż zmiana stanowiska K. D. (1) w tym zakresie jest tendencyjna.

Z kolei świadek G. nie posiadał żadnej wiedzy na temat okoliczności objętych niniejszym postępowaniem.

Podobnie jako nieistotne Sąd ocenił i zeznania D. K. /k158/, albowiem świadek nie posiadał żadnej wiedzy, na temat zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem.

Nadto Sąd, uwzględnił pozostałe dokumenty ujawnione na rozprawie, w tym, w trybie art. 394 par 1 i 2 kpk z uwagi na to, że ich forma, treść i ich autentyczność nie nasuwały żadnych wątpliwości, a nadto żadna ze stron nie składała jakichkolwiek zastrzeżeń.

Logiczną konsekwencją dokonania takiej oceny dowodów przez Sąd było nie uzględnienie tej części wyjaśnień oskarżonego ze śledztwa, w których zaprzeczał wszystkim okolicznościom objętym zarzutami i nie przyznawał się do winy i ocenił je jako linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Reasumując, świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego fakt popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów oraz jego wina nie budzą wątpliwości.

Oskarżony jest osobą dorosłą, sprawną umysłowo, posiadającą stosowne do wieku i wykształcenia wiedzę i doświadczenie życiowe, świadomą bezprawności podejmowanych działań. W stosunku do oskarżonego nie ujawniły się w toku postępowania karnego jakiegokolwiek okoliczności, poddające w wątpliwość jego poczytalność. Wprawdzie był badany przez biegłych lekarzy psychiatrów, w związku ze zgłaszana okolicznością uzależniania od marihuany, jednak biegi po dokonaniu badania z udziałem oskarżonego D. stwierdzili, iż zarówno w dacie popełnienia zarzuconych oskarżonemu czynów, jak i w chwili procedowania poczytalność D. D. (1) nie budzi żadnych wątpliwości, stąd przesłanki z art. 31 § 1 i 2 kk nie mają zastosowania-stwierdzono nadużywanie przez oskarżonego środków odurzających bez cech uzależnienia. Z uwagi na rzetelny i fachowy charakter opinii, jasność i klarowność wniosków Sąd podzielił ją w całości. W tym stanie rzeczy, wobec jednoczesnego braku okoliczności wyłączających bezprawność czynu lub winę sprawcy, spełnione zostały przesłanki przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej za jego bezprawne, karalne, karygodne i zawinione czyny.

Sąd podzielił kwalifikację prawną czynów zaproponowaną przez oskarżyciela w zakresie zbrodni przypisanej oskarżonym w pkt I wyroku. Sąd doprecyzował jedynie opis czynu poprzez uznanie, iż czyn oskarżonych D. D. (1) i K. D. (1) polegał na tym, że okresie od około połowy miesiąca czerwca 2013 do 18 lipca 2013 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości 2000 gramów poprzez trzykrotne przemieszczenia ich w ilościach cząstkowych: jednokrotnie -1000 gramów i dwukrotnie po 500 gramów, z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej z Republiki Czeskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czym wyczerпали znamiona zbrodni z art. 55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

Nie budzi wątpliwości, iż oskarżony D. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Częstotliwość transakcji- odstępy ok. dwutygodniowe, znaczna ilość środka odurzającego, nabywanych jednorazowo: 1000 gramów i dwukrotnie po 500 gramów świadczą o tym, iż nie wątpliwie oskarżony D. nie nabywał ich na własny użytek, do czego starał się przekonać, a w celach zarobkowych, zważywszy nadto na fakt, iż oskarżony w tym czasie nie podejmował zatrudnienia, a kwoty, które musiał wyłożyć na ich zakup w przeciągu przeszło miesiąca zamykały się łączną znaczną kwotą 41 000 zł. Zachowania te były jednorodne, podjęte trzykrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru -osiągnięcia korzyści majątkowej, stąd należało zakwalifikować je jako czyn ciągły.

Nie budzi także najmniejszych wątpliwości, iż nabyta ilość stanowi znaczną w rozumieniu dyspozycji przepisu art. 55 ust. 3 cyt. Ustawy. Jak wynika z opinii ekspertów z zakresu badań chemicznych jedna porcja handlowa marihuany/ziela konopi innych niż włókniste / tzw. działka, wynosi od 0,3 grama do 1 grama tj tzw. jedna działka. Tak więc zakupiona łączna ilość mogła odurzyć, przy podzieleniu na większe 1 gramowe porcje 2 000 osób, a po podzieleniu na mniejsze po 0,3 grama ponad 6000 osób. Dla porządku jedynie przytoczyć należy prezentowane w judykaturze stanowisko, iż „kryterium decydującym o tym, czy ilość środka odurzającego jest znaczna, decyduje cel jego przeznaczenia, masa wagowa i rodzaj narkotyku” /np: wyrok SA w Białymstoku z dnia 9.08.2012 II AKa 140/12 lex1220420, wyrok SA w Lublinie z dnia 22.01.2008 sygn akt II AKa 300/07, lex nr 39941/

Niewątpliwe zachowanie oskarżonego polegało na zachowaniu sprzecznym z ustawą tj . wewnątrzspółnotowym nabyciu środka odurzającego, która to czynność wykonawcza została zdefiniowana słowniczku w pkt 33 art. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 .

Nie budzi w zakresie ww przypisanego czynu przyjęta forma zjawiskowa współsprawstwa .

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem oraz poglądami doktryny istotą współsprawstwa w ujęciu przepisu art. 18 § 1 kk jest oparte na porozumieniu wspólne działanie co najmniej dwóch osób, z których każda obejmuje swym zamiarem urzeczywistnieniu wszystkich określonych przedmiotowych znamion czynu przestępnego. Obiektywnym elementem współsprawstwa jest nie tylko wspólna (w sensie przedmiotowym) realizacja znamion określonej w odpowiednim przepisie czynności czasownikowej lecz także sytuacja , która charakteryzuje się tym, iż że czyn jednego współsprawcy stanowi dopełnienie czynności drugiego współsprawcy albo popełnione przestępstwo jest wynikiem czynności przedsięwziętych przez współsprawców w ramach dokonanego przez nich podziału ról w przestępnej akcji. Natomiast subiektywnym elementem a zarazem warunkiem koniecznym współsprawstwa jest porozumienie , oznaczające nie tylko wzajemne uzgodnienie przez wszystkich współsprawców woli popełnienia przestępstwa, lecz także świadome współdziałanie co najmniej dwóch osób w akcji przestępczej. Porozumienie to jest tym czynnikiem podmiotowym, który łączy w jedna całość wzajemnie dopełniające się przestępne działania kilku osób, co w konsekwencji pozwala przypisać każdej z nich również i tę czynność sprawczą, która przedsięwzięła inna osoba współdziałająca świadomie w popełnianiu przestępstwa (wyrok SN z 24.05.1976 OSNKW 1976/9/117). Zdaniem Sądu, oba elementy współsprawstwa w zakresie każdego z przypisanych oskarżonemu czynów :subiektywny i obiektywny w realiach niniejszej sprawy zostały spełnione . Możliwy jest w sprawie do wyodrębnienia podział ról: oskarżony D. składał zlecenie u K. D. (1) , ten kontaktował się z obywatelem Czech , a następnie dwukrotnie pojazdem mężczyzny o pseu. (...), który ten pojazd prowadził i jednokrotnie w towarzystwie tegoż mężczyzny, jadącego do swoistej ochrony, poruszając się wówczas pojazdem D. D. (1), we trzech udawali się na teren Czech do K., gdzie transakcje finalizował osobiście K. D. (1) , za którą to „przysługę” otrzymał od D. D. (1) wynagrodzenie.

Mając na uwadze przemyślany charakter działania, z niskich pobudek, ilość przemieszczonego narkotyku na teren RP narkotyku , cel jego przeznaczenia , przedmiot ochrony zdrowie publiczne , Sąd uznał , iż czyn oskarżonego cechuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości i wysokim stopniem winy . Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił czasookores działania, zamiar przemyślany, uprzednią trzykrotną karalność oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą , Sąd uwzględnił formalne przyznanie się do winy oskarżonego na ostatnim etapie śledztwa oraz w toku postępowania sądowego, poprawną opinię w miejscu zamieszkania, podjęcie próby stabilizacji trybu życia: pozyskanie zatrudnienia i podjęcie nauki w szkole wieczorowej dla dorosłych. Tym nie mniej jednak te ostatnie okoliczności nie przemawiały za zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia kary o co wnosił oskarżony w ostatnim słowie. Zdaniem Sądu ostateczne przyznanie okoliczności objętych zarzutami, przy braku pozytywnej postawy , co do kwestii wyjaśnienia okoliczności spornych, prowadzą do wniosku, iż przyznanie to miało charakter czysto formalny, mający na celu poprawę sytuacji prawnej oskarżonego.

Z tych względów, Sąd orzekł karę 3 lat pozbawienia wolności , a więc w dolnej granicy ustawowego zagrożenia , mając na uwadze powyższe okoliczności łagodzące odpowiedzialność karną oskarżonego oraz kumulatywna kare grzywny w wysokości 150 stawek dziennych . Ustalając wysokość stawki na 20 zł Sąd uwzględnił sytuację materialno -osobistą oskarżonego: fakt posiadania stałego źródła dochodu i brak innych osób na utrzymaniu.

Sąd zaaprobował nadto opis czynu i kwalifikacje prawną zaproponowaną w akcie oskarżenia w zakresie II z zarzuconych oskarżonemu czynów tj w zakresie występku z art. 62 ust. 2 cyt. Ustawy. Nie budził w sprawie żadnych wątpliwości fakt zabezpieczenia w miejscu zamieszkania oskarżonego znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, ujętych w załączniku nr 1-grupy I-N i IV-N do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 jako środka odurzającego . Bez wątplenia środki odurzające znajdowały się w faktycznym władaniu oskarżonego D.. Mając powyższe uwagi odnośnie oceny ilości jako znacznej , i w tym przypadku należało przyjąć, iż posiadana ilość 419,78 grama stanowi znaczną ilość. W ocenie Sądu pomiędzy zachowaniem przypisanym w wyroku w pkt I , a przypisanym w dalszej kolejności występkiem w pkt III zachodzi realny zbieg przestępstw. W powyższym stanie faktycznym, bacząc

na ilość posianych środków odurzających i klarujący się ewidentny cel ich przeznaczenia- udzielanie innym osobom , czemu dowodzą chociażby zeznania O. S. dotyczące poczęstowania go marihuaną w dniu 19.07.2013, nie sposób przyjąć, iż występki z art. 62 ust.2 cyt. ustawy stanowi współukarany czyn następczy . W doktrynie podnosi się , iż przepis ten został pomyślany jako swojego rodzaju instrument kryminalizacji zastępczej. Jego głównym celem jest wszak tworzenie podstaw efektywnego ścigania i karania osób zamieszanych w dystrybucje narkotyków/ „Granice odpowiedzialności za posiadanie narkotyków „M. Kalinowski Prokuratura i Prawo z 2011 r z 3 str. 99” /. Pogląd ten Sąd w pełni podziela

Sąd i w tym przypadku uznał, iż czyn oskarżonego cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i winy, przejawiający się przede wszystkim w godzeniu w dobro podstawowe tj zdrowie publiczne. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił jako okoliczności łagodzące i obciążające , powyżej wywiedzione i wymierzył oskarżonemu karę w dolnej granicy ustawowego zagrożenia w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności, która to kara jest słuszną i sprawiedliwą , w związku z popełnionym przez oskarżonego czynem.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci przepadku dowodu rzeczowego środka odurzającego w postaci suszu roślinnego koloru zielono-brązowego , szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 poz.1 i 2 karta 76 , a przechowywanego w magazynie depozytowym Komendy Wojewódzkiej Policji w K. .

W ramach czynów zarzuconych oskarżonemu w pkt III i IV aktu oskarżenia Sąd uznał , iż zachowania oskarżonego polegające na odpłatnym i nie odpłatnym udzielaniu w okresie od ok., 20 czerwca 2013 do 19 lipca 2013 w J. , w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru ,wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii , środka odurzającego w postaci marihuany w ilości łącznej nie mniejszej niż 5,41 grama, : nieodpłatnie - O. S. , poprzez pięciokrotne poczęstowanie go marihuaną w ilościach cząstkowych , nie mniejszych niż po 0,80 grama , łącznie nie mniej niż 4 gramy, K. D. (1) poprzez poczęstowanie go marihuaną w ilości 0,71 grama i odpłatnie - K. D. (1) za porcje marihuany o wadze nie mniejszej niż 0,70 grama za kwotę 30 zł ,stanowi jeden czyn zabroniony , wyczerpujący znamiona występkę z art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk .

Zdaniem Sądu zachowania oskarżonego spajał ten sam zamiar udzielania środków odurzających , który doprecyzowywał się w związku z zaistnieniem określonej sposobności . Zachowania te były podejmowane w tym samym przedziale czasowym , na przemienne , na terenie J. . Okoliczność , iż jedne z zachowań były podjęte z chęci uzyskania korzyści majątkowej a więc zysku , nie wykluczają przyjęcia , iż zachowania polegające na nieodpłatnym udzielaniu -częstowaniu znajomych , stanowią realizację tego samego zamiaru udzielania środków odurzających , albowiem faktem powszechnie znanym jest , iż częstokroć powodem częstowania narkotykami, jest chęć pozyskania w przyszłości rynku zbytu w osobach obdarowanych /a więc na zachętę/ , lub też przy ich udziale zbudowania większej sieci odbiorców./ vide:wyrok SA w Katowicach z dnia 15.01.2009 sygn akt II AKa 294/08 lex nr 491184/ .

Skoro więc, oskarżony działał w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prze to Sąd przyjął, iż jego zachowania stanowią czyn ciągły. Niewielka odległość czasowa między poszczególnymi zdarzeniami również przemawia za jednoczynowością zachowań oskarżonego.

Mając na uwadze i w tym przypadku przemyślany charakter działania, wielość zachowań, podejmowanych i z niskich pobudek , a także naruszone tym zachowaniem dobro prawnie chronione , o którym była mowa powyżej ,Sąd uznał , iż czyn oskarżonego cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości i znacznym stopniem winy . Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił czasookores działania, zamiar przemyślany, uprzednią trzykrotną karalność oskarżonego. Również i w tym przypadku uwzględnił jako okoliczność łagodzącą , formalne przyznanie się do winy oskarżonego , poprawną opinię w miejscu zamieszkania, podjęcie próby stabilizacji trybu życia: pozyskanie zatrudnienia i podjęcie nauki w szkole wieczorowej dla dorosłych. Powyższe względy zdecydowały o wymierzeniu oskarżonemu kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 45 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego D. D. (1) środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia tegoż przestępstwa w kwocie 30 zł .

Odnosząc się do zarzutu stawianego oskarżonemu w pkt V , a przypisanego w pkt VII wyroku, Sąd na podstawie materiału dowodowego ,a powyżej omówionego, w postaci zeznań D. N., co do istoty wyjaśnień- samego oskarżonego D. i częściowo w oparciu o zeznania B. K. (1) dokonał korekty opisu czynu i kwalifikacji prawnej , wobec ustalenia okoliczności kwalifikującej odpowiedzialność karną , a mianowicie znamienia „małoletniości” konsumenta narkotyku D. N. w okresie do dnia 19.12.2011 . Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w okresie od stycznia 2011 roku do maja 2013 roku w J., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii ,w krótkich odstępach czasu ,w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , udzielił odpłatnie wielokrotnie D. N. środka odurzającego w postaci marihuany na podstawie nie mniej niż osiemdziesięciu siedmiu transakcji, w każdorazowej ilości cząstkowej nie mniejszej niż 0,7 grama za kwotę po 30 zł , tj w ilości łącznej nie mniejszej niż 60,9 grama za łączną kwotę 2610 zł, przy czym w okresie do dnia 19 grudnia 2011 D. N. był osobą małoletnią , czym wyczerpał znamiona zbrodni z art. 59 ust.2 i 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk .

Okoliczność wiedzy oskarżonego co wieku świadka N. nie była w żaden sposób sporną , zarówno w świetle wyjaśnień tego świadka zwłaszcza ze śledztwa, jak i samego oskarżanego D., który przed Sądem tej wiedzy i świadomości nie ukrywał / k.628/.

Z powyższych względów, wobec ustalenia , iż do transakcji sprzedaży marihuany tej osobie dochodziło już od stycznia 2011, a więc w chwili kiedy świadek miał ledwo co ukończone 17 lat /ukończył je 19.12.2010/, zaś do transakcji dochodziło co miesiąc , przez cały okres do maja 2013, w ilości co najmniej 3 , w skali jednego miesiąca w jednostkowej porcji nie mniejszej niż 0,7 grama , prze to Sąd był zobligowany do dokonania zmiany kwalifikacji prawnej i czynu na niekorzyść oskarżonego , o czym strony stosownie uprzedził w trybie art. 399 § 1 kpk . Oskarżony obejmował to znanie zamiarem co najmniej ewentualnym , albowiem skoro świadek był kolegą młodszego brata oskarżonego, obaj uczęszczali do jednej klasy w gimnazjum prze to rok urodzenia dla oskarżonego nie mógł być żadnym zaskoczeniem i dokonując sprzedaży marihuany tej osobie od początku roku 2011 -od miesiąca stycznia , oskarżony przewidywał to, że świadek mógł nie ukończyć lat 18 i godził się na to.

Czyn oskarżonego został popełniony umyślnie, z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

Sąd nie miał także wątpliwości, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, skoro udzielał odpłatnie środków odurzających innej osobie . Swoim działaniem naruszył treść przepisów art. 59 ust. 1 i 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, godząc w dobro prawem chronione jakim jest szeroko rozumiane zdrowie społeczne. Oskarżony działał w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dlatego Sąd przyjął, iż jego zachowania stanowią czyn ciągły. Niewielka odległość czasowa między poszczególnymi zdarzeniami również przemawia za jednoczynowością zachowań oskarżonego.

Jako że czyn oskarżonego wypełnił znamiona dwóch przestępstw, tj. występku z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz zbrodni z art. 59 ust. 2 tej ustawy, Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzi zbieg przepisów, o którym mowa w art. 11 § 2 kk/ videKZS 2010/6/53 wyrok SA w Katowicach z dnia 4.03.2010 sygn akt II AK 26/10 /

Oskarżony działał w sposób przemyślany, udzielanie przez niego narkotyków nie było jedynie incydentalne, a przy tym obojętne były oskarżonemu ewentualne skutki użycia narkotyków zarówno przez małoletniego jaki i pełnoletniego konsumenta.

Mając powyższe okoliczności na uwadze , a także występujące i w tym zakresie, a powyżej omówione okoliczności łagodzące , jak i obciążające odpowiedzialność karną , Sąd wymierzył oskarżonemu za ten czyn karę 3lat pozbawienia wolności- w dolnej granicy ustawowego zagrożenia i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, uwzględniając przy miarkowaniu wysokości stawki grzywny sytuację

rodzinno-majątkową oskarżonego. I w tym przypadku Sąd nie znalazł podstawy do zastosowania wobec oskarżonego intencji nadzwyczajnego złagodzenia kary, określonej w dyspozycji art. 60 § 2 kk, albowiem zdaniem Sądu nie wystąpiły żadne nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w tym przepisie, na pewno za taką nie można uznać formalnego przyznania się do winy - jedynie w celu poprawy swojej sytuacji prawnej. Natomiast postawa oskarżonego znalazła odzwierciedlenie w wymiarze kary pozbawienia wolności na najniższym możliwym poziomie.

Na podstawie art. 45 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązkowy środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa, w kwocie 2610 zł.

Na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł wobec oskarżonego **D. D. (1)** środek karny w postaci przepadku dowodu rzeczowego tj. młynka plastikowego, szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 poz.1 karta 77, przechowywanego w magazynie depozytowym Komendy Miejskiej Policji w J., jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa.

Wymierzając karę łączną Sąd zastosował wobec oskarżonego zasadę asperacji, bliższą absorpcji. Orzekając karę łączną w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych Sąd miał na uwadze dość ścisły związek przedmiotowego i podmiotowego pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami. Oskarżonemu przypisano popełnienie łącznie czterech przestępstw. Przedmiotowe czyny zostały popełnione zasadniczo na terenie jednej miejscowości, były wymierzone przeciwko temu samemu rodzajowo dobru prawnemu: zdrowiu publicznemu, jednakże wyczerpywały znamiona różnych typów czynów zabronionych z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W rezultacie, nie mogło być mowy o ukształtowaniu wymiaru kary łącznej na zasadzie całkowitej absorpcji. Zdaniem Sądu automatyczne łączenie kar jednostkowych w taki sposób, by najsurowsza z nich pochłaniała pozostałe, byłoby formą nagradzania sprawców. W orzecznictwie przyjmuje się, wręcz, że priorytetową zasadą określania wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji – wyjątkiem / tak m.in. wyrok SA w Lublinie z 15 maja 2008 r., II AKa 98/08, Lex nr 453987/. Stanowisko takie wyraził wprost także Sąd Apelacyjny w Katowicach, podkreślając, że „jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach” /wyrok z 20 maja 2008 r., II AKa 129/08, Lex nr 466456/.

Zdaniem Sądu tylko kara o charakterze izolacyjnym w odniesieniu do oskarżonego spełni swoje cele w zakresie indywidualnego jak i społecznego oddziaływania, zważywszy na jej wymiar, który uniemożliwia rozważanie zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia ich wykonania. Podkreślić należy, iż oskarżony był już uprzednio karany i orzeczone wobec niego kary, w istocie, nie mające charakteru izolacyjnego / np. kara grzywny, kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania / nie odniosły pożądanych efektów w procesie jego resocjalizacji. Swoim zachowaniem wykazał lekceważący stosunek do norm prawnych i dóbr prawnie chronionych, co implikuje uznanie, iż jest sprawcą niepoprawnym i zdemoralizowanym. Dopuścił się kolejnych przestępstw o jeszcze większym ładunku społecznej szkodliwości niż dotychczas. Z tych względów koniecznym jest dłuższe odizolowanie tego oskarżonego. Oskarżony w warunkach więziennych winien zastanowić się nad swoim postępowaniem i po odbyciu kary pozbawienia wolności wrócić do życia społecznego odpowiednio zresocjalizowany.

Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec **D. D. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 29.07.2013 do dnia 17.02.2014, mając na uwadze fakt wprowadzenia oskarżonemu do wykonania w okresie od 19.07.2013 do 29.07.2013 kary 10 aresztu orzeczonej w innej sprawie SR w W. o sygn. akt VI W 954/10 /k.38/.

Na podstawie 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 5 i art.3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 o opłatach w sprawach karnych i art.633 kpk Sąd obciążył oskarżonego **D. D. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotą 1120zł tytułem opłaty – od wymierzonych mu kar łącznej grzywny i pozbawienia wolności i obciążył go wydatkami w kwocie (...),41, na które składają się koszty: pozyskania karty karnej, koszt przeprowadzenia dwóch wywiadów przez kuratora sądowego, koszty doprowadzeń oskarżonego z Zakładu Karnego, wynagrodzenia dla biegłych lekarzy psychiatrów i liczone po połowie / w oparciu o

dyspozycje art. 633 kpk/ koszty związane z zabezpieczonymi dowodami , w tym dwóch opinii ekspertów z zakresu badań chemicznych. Uiszczenie zasadzonych kwot leży w zakresie możliwości finansowo- rodzinnych oskarżonego, jeśli zważyć na fakt posiadania od przeszło roku stałego zatrudnienia i braku innych osób na utrzymaniu. Powyższe okoliczności legły także u podstaw ustalenia wysokości stawki dziennej kary łącznej grzywny.